

Predmet: Popović i Stojanović – Braća Bitići/Bytyqi

Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K-Po2 51/2010

Glavni pretres: 12.04.2012.

Izveštaj: Dušan Jovanović, posmatrač FHP-a

Završne reči

S obzirom da je TRZ 5. aprila 2012. preciziralo optužnicu, optuženi su se, u odnosu na tako preciziranu optužnicu, izjasnili da ostaju pri ranije datim odbranama, posebno insistirajući da nisu znali da oštećeni imaju status ratnih zarobljenika, i da su ih smatrali stranim državljanima koji će verovatno biti deportovani iz SRJ. Optuženi Popović je ukazao i na nelogičnost u optužnici - u njoj se navodi da je on braću Bytyqi, kojima su žicama bile vezane ruke, predao nepoznatim pripadnicima MUP-a, dok se u sledećem pasusu optužnice navodi da su im NN pripadnici MUP-a vezali žicama ruke, tek nakon što ih im je Popović predao.

Zamenik tužioca za ratne zločine je u svojoj završnoj reči zatražio od suda donošenje osuđujuće presude. Naveo je da su braća Bytyqi imali status ratnih zarobljenika, i da su sa tom činjenicom bili upoznati svi pripadnici MUP-a - od onih koji su ih zarobili u Rudaru, pa sve do krajnjih egzekutora. Posebno je insistirao na nedostatku pisanih dokumenata o preuzimanju oštećenih iz zatvora u Prokuplju i njihovom prebacivanju u Petrovo Selo, izvlačeći zaključak da su optuženi usmenim putem dobili naređenje da izvrše protivzakonitu radnju, kako bi se prikrili tragovi, a čega su optuženi bili svesni.

Branilac optuženih je u završnoj reči ocenio da TRZ nije dokazalo da su okrivljeni učinili delo koje im je optužnicom stavljeno na teret, te zatražio da sud donese oslobađajuću presudu. Posebno je kritikovao kvalifikaciju krivičnog dela, ističući da određeno lice može steći status ratnog zarobljenika samo tokom trajanja oružanog sukoba, dodajući da braća Bytyqi nisu mogla imati status ratnih zarobljenika jer ih je MUP lišio slobode 26. juna 1999, a oružani sukob je trajao do stupanja na snagu Kumanovskog sporazuma u prvoj polovini juna 1999. godine. Takođe, ocenio je i da je OVK bila teroristička organizacija, i naglasio da se kao takva nije mogla smatrati jednom od strana u oružanom sukobu, te da se na njene pripadnike ne može primenjivati Ženevska konvencija o ratnim zarobljenicima.

Izneo je i primedbe da su tokom izvođenja dokaza vršeni pritisci na svedoke, kao i da se za ubistvo braće Bytyqi istovremeno preduzimaju predistražne radnje, i vode istražni i glavni postupak. Naveo je i da optuženima Popoviću i Stojanoviću niko blizak nije stradao za vreme rata, i da su bili u dobrim odnosima sa Albancima, te da nisu imali motiv za izvršenje dela.

Optuženi su na kraju suđenja izjavili da su saglasni sa završnim rečima svog branioca.

Izricanje presude je zakazano za 9. maj 2012. godine.